

¹अष्टिः, आशना, अशिशिषा, आशिशिषिषा, अशाशा,² अशनाया;³
 अशनम्, आशनम्, अशिशिषणम्; अशाशनम्;
 अशित्वा, आशयित्वा, अशिशिषित्वा, अशाशित्वा;
 समश्य, प्राश्य, समशिशिष्य, समशाश्य;
 आशम् २, } आशम् २, } अशिशिषम् २, } अशाशम् २; }
 अशित्वा २, } आशयित्वा २, } अशिशिषित्वा २, } अशाशित्वा. }

(49) “अशू व्याप्तौ सङ्घाते च” (V-स्वादिः-1264-सक-वेट् - आ-)

‘व्याप्तावश्नुत इत्याहुरश्नातीति तु भोजने ।’ इति देवः (166)

आशकः- शिका, आशकः-शिका, ⁴अशिशिषकः-षिका, ⁵अशाशकः-शिका;

⁶अष्टा-ष्टी, अशिता-त्री, आशयिता-त्री, अशिशिषिता-त्री, अशाशिता-त्री;

— आशयन्-न्ती, आशयिष्यन्-न्ती-ती;

⁷अशुवानः, ⁸आशयमानः, ⁹अशिशिषमाणः, अशाशयमानः;

अशिशिषमाणः }
 अक्षयमाणः } आशयिष्यमाणः, अशिशिषिष्यमाणः, अशाशिशिष्यमाणः

अट्-अशौ-अशः; — — —

⁹अष्टम् - ष्टः-ष्टवान् ⁷आशितम्-तः, अशिशिषितः, अशाशितः-तवान्;

अशः, आशः, अशिशिषुः, आशिशिषिषुः, अशाशः¹⁰;

1. षत्वम् षुत्वम् । ‘तितुत्र-’ (7-2-9) इति नेट् ।

2. ‘अ प्रत्ययात्’ (3-3-102) इत्य-प्रत्ययः ।

3. अशनमात्मन इच्छतीत्यर्थे क्यच्चि, ‘अशनायोदन्यधनाया बुभुक्षापिपासागर्धेषु’ (7-4-34) इति निपातनादीत्वाभावः ।
 स्त्रियां कथजन्तादकारप्रत्ययः ।

4. ‘स्मिपूङ्ग्वशां-’ (7-2-74) इति नित्यमिट् ।

5. ‘सूचिसूत्रि-’ (वा. 3-1-22.) इति यङ् । ‘दीर्घोऽकितः’ (7-4-83) इत्यभ्यासस्य दीर्घः ।

6. ‘स्वरतिसूति-’ (7-2-44) इति वा इट् ।

7. ‘स्वादिभ्यः-’ 3. इति श्नुविकरणप्रत्ययः । ‘अचि श्नुधातु-’ (6-4-77) इत्युवङ् ।

8. ‘पूर्ववत् सनः’ (1-3-62) इति शानच् ।

9. ऊदित्वात् इङ्बिकल्पः ‘यस्य विभाषा’ (7-2-15) इति इणिषेधः ।

10. पचाद्यच् (3-1-134.) ‘यङोऽचि च’ (2-4-74.) इति यङो लुक् ।

A. “शक्त्यष्टिपरिघप्रासगदामुद्गरपाणयः । व्यश्नुवाना दिशः प्रायुः वनं दृष्टि-विषोपमाः” भ. का. (9.4.)